

«COPACIULŪ MARE DINTR'UĂ AȘCHIE NU SE TAIĂ». (1)
 — Avemū aci uă traducere după vechiulū pro-
 verbū grecū : «Πολλοῖσι πληγαῖς δρῦς μακρὰ δα-
 μάζεται», după care Romaniī l'au luatū p'alū
 lorū, schimbându'ī numai forma : «*Multis ic-
 tibus quercus dejicitur*». (2) Multū s'apropiā
 d'alū nostru francesulū : «*Au premier coup ne
 chet pas l'arbre*». (3)

«PICĂTURA GĂURESCE PIÉTRA». (4) — Afară d'acé-
 stă variantă, proverbulū nostru mai are încă
 douē : «*Picătura mică găuresce piétra*» și
 «*Cătū e de mică picătura, și totū găuresce
 piétra*».

Totū la Greci īi trebuie cătatā originea. Și
 'n adevērū că Greciī șiceau : «*Σταγόνες ὕδατος
 πέτρας κοιλαινουσι*». (5)

Aceiași ideia o găsimū în mai mulți poeți
 latini, cu ore-care prefaceri. Ast-felū Ovidiū o
 coprinde 'n următorulū pentametrū :

Dura tamen molli saxa cavantur aqua (6)

ērū Lucrețiu, și mai pe scurtū, în :

Stillicidi casus lapidem cavat. (7)

«DE HARAM A VENITŪ, DE HARAM S'A DUSŪ». — Séu
 ast-felū, séu «*Haram a fostū, haram s'a*

(1) Hințescu, pagina 37.

(2) «Cu multe lovituri se dobórá stejarulū». Henr. Est. loc cit.

(3) «Copaciulū nu cade la cea d'ântaiū loviturā.» ibid. p. 224.

(4) Hințescu, pagina 144.

(5) «Picătorele apeī găurescū pietrele» Henr. Est. ibid. p. 24,
 not. 2.

(6) ARTIS AMATORIE lib. I vers. 476, edit. Nisard (Paris 1850).

(7) DE RERUM NATURA lib. I, vers 314. — Alăturā d'acéstū pro-
 verbū ideia coprinsă 'ntr'altulū : «*Buturuga mică rēstórnă carulū
 mare*».